

Postanowienie z dnia 22 października 1999 r.

I PZ 49/99

Podmiotowi, który nie był stroną postępowania nie przysługuje kasacja od postanowienia o odrzuceniu apelacji.

Przewodniczący: SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Józef Iwulski, Walerian Sanetra (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 października 1999 r. sprawy z powództwa Hanny T. przeciwko Przedszkolu [...] w K. o uznanie za bezskuteczną decyzji o przeniesieniu powódki w stan nieczynny, na skutek zażalenia Miasta K. na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni z dnia 14 czerwca 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

W imieniu Miasta K. wniesione zostało zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z dnia 14 czerwca 1999 r. [...], którym odrzucona została wniesiona przez to Miasto kasacja od postanowienia tego Sądu z dnia 28 kwietnia 1999 r. Tym ostatnim postanowieniem odrzucona została apelacja wniesiona przez Miasto K. od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Kwidzynie z dnia 29 grudnia 1998 r. [...]. Sąd Pracy uznał za bezskuteczną decyzję pozwanego Przedszkola [...] w K. z dnia 19 czerwca 1998 r. w przedmiocie przeniesienia powódki Hanny T. w stan nieczynny. Apelację od powyższego wyroku wniosło Miasto K., twierdząc, iż jest następcą prawnym zlikwidowanego Przedszkola [...] w K. Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił tę apelację, gdyż uznał, że wniesiona ona została przez osobę nieuprawnioną. W kasacji od tego postanowienia Miasto K., zarzuciło naruszenie przepisów prawa materialnego przez niewłaściwą

wykładnię art. 23¹ KP oraz naruszenie przepisów postępowania przez przyjęcie, że Miasto K. jako następca prawny Publicznego Przedszkola [...] w K. nie posiadało legitymacji do złożenia apelacji. Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, badając dopuszczalność wniesienia kasacji stwierdził, że zgodnie z art. 392 § 1 KPC kasacja do Sądu Najwyższego przysługuje stronie od wyroku lub postanowienia, wydanych przez sąd drugiej instancji i kończących postępowanie w sprawie. Skarżący jako podstawę swego uprawnienia do wniesienia apelacji jak i kasacji wskazuje następstwo prawne po pozwanym, zlikwidowanym Przedszkolu [...] w K. Twierdzenie to nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Z ustaleń dokonanych przez Sąd Pracy oraz Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (rozpoznający apelację Miasta K.) wynika, że następcą prawnym zlikwidowanego Przedszkola [...] w K. jest Niepubliczne Przedszkole [...] w K., a to przesądza o odrzuceniu kasacji jako niedopuszczalnej wobec wniesienia jej przez podmiot do tego nieuprawniony. Stanowisko to jest zdaniem Sądu Najwyższego prawidłowe, skutkiem czego zażalenie Miasta K. musiało zostać oddalone.

W uzasadnieniu zażalenia na postanowienie z 14 czerwca 1999 r. Miasto K. podniosło, że postanowienie o odrzuceniu apelacji kończy postępowanie w sprawie i wobec tego kasacja przysługuje podmiotowi, którego apelację odrzucono. Pogląd ten nie jest trafny. Ponieważ Miasto K. nie było stroną postępowania przed Sądem pierwszej instancji, nie będąc następcą prawnym Publicznego Przedszkola [...] w K., nie mogło stać się tym samym także stroną w postępowaniu apelacyjnym. W konsekwencji tego nie mogło się też ono stać stroną w postępowaniu kasacyjnym. Kasacja od postanowienia wydanego przez sąd drugiej instancji i kończącego postępowanie w sprawie służy tylko podmiotowi (osobie) będącemu stroną w sprawie. Pod pojęciem sprawy należy przy tym w tym wypadku rozumieć sprawę, która była przedmiotem rozstrzygnięcia przez sąd pierwszej instancji, a następnie przez sąd drugiej instancji, nie zaś „sprawę”, która wszczęta niejako zostaje przez wniesienie apelacji przez podmiot do tego nieuprawniony. Postępowanie o odrzuceniu apelacji wniesionej przez podmiot do tego nieuprawniony nie kończy postępowania w sprawie, gdyż apelację mogą wnieść strony sporu, który został rozstrzygnięty wyrokiem Sądu pierwszej instancji. Kończy ono tylko „sprawę” dla podmiotu (osoby), który nie był stroną w sprawie stanowiącej przedmiot rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd pierwszej instancji, a który uważa, że za taką stronę powinien być uznany. Nie jest to jednakże sprawa, o której mowa w art. 392 KPC. Prowadzi to do wniosku, iż kasację

należało odrzucić, gdyż nie została wniesiona przez stronę, o której mowa w art. 392 KPC, oraz w odniesieniu do postanowienia, które kończy postępowanie. Oznacza to tym samym, że wniesione zażalenie nie ma usprawiedliwionych podstaw.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====